

روزنامه خاطرات اعتمادالسلطنه

وزیر انتظارات در اواخر دوره ناصری

مربوط به سال های ۱۲۹۲ تا ۱۳۱۳ هجری قمری

از روی یگانه نسخه موجود در کتابخانه آستان قدس

با مقدمه و فهرس از

ایرج افشار

مؤسسه انتشارات امیرکبیر

تهران، ۱۳۸۹

بسمه تعالیٰ

هفتاد و هشتاد و نهمین

تداوم تأثیر تحولات دوره قاجار در تاریخ معاصر ایران، به دلیل قرب زمانی و بهم پیوستگی نزدیک این دو دوره باعث شده است تا محققان و پژوهشگران داخلی و خارجی، برای مطالعه این دوره حساس و مهم تاریخ کشور ما اهمیت فوق العاده‌ای قائل شوند. تعدد و تنوع آثار منتشره درباره تاریخ قاجاریه و نیز استمرار چاپ این آثار، یکی از دلایلی است که شدت علاقه مذکور و اهمیت یادشده را منعکس می‌کند. بسیاری از محققان تاریخ معاصر ایران به درستی عقیده دارند که بسیاری از مسائل عهد قاجاریه و باورهای اجتماعی، آداب و رسوم و سنن سیاسی و ملی آن عهد همچنان در شرایط کنونی استمرار دارند، و بنابراین شناخت جامعه کنونی مستلزم شناخت پیشینه‌ای است که بخش مهمی از هویت کلی آن زنده است و هنوز در بستر جامعه کنونی جریان دارد. شاید یکی از مهمترین دلایل وسیع و چشمگیر اصحاب سیاست و تاریخ به مطالعه و پژوهش در تاریخ قاجاریه نیز همین پیوستگی تاریخ معاصر ایران با دوره قاجاریه و تداوم بسیاری از مسائل سیاسی، اقتصادی و اجتماعی آن دوره در شرایط کنونی است.

در کنار آثار و منابع تاریخی بسیاری که تاکنون درباره تحولات ایران در دوره قاجاریه انتشار یافته و هنوز نیز در حال انتشار است و همین معنی همچنان پرونده تاریخی عهد قاجار را گشوده نگه‌دارد. برخی از این آثار و منابع به دلیل آنکه مورخان آنان خود شاهد و نظاره گر نزدیک واقعی بوده‌اند و از درون به حکومت قاجار می‌نگریسته‌اند، نه از بیرون — تا درنتیجه مجموعات خود را بنگارند و نه مشهودات خود را — دارای اهمیت فوق العاده پیشتری هستند. همین خصیصه سبب شده است تا این دسته از منابع تاریخ عهد قاجار مورد توجه و حسن استقبال فروتنز قرار گیرد. کتاب حاضر، یعنی روزنامه خاطرات اعتمادالسلطنه نوشتۀ اعتمادالسلطنه، یکی از همین منابع عمده عهد قاجاریه است. اعتمادالسلطنه که روزنامه‌خویش را نه برای تقدیم به ناصرالدین شاه و یا گذراندن از نظر او، بلکه مخفیانه می‌نگاشته است، یکی به دلیل آنکه خود شاهد و ناظر بسیاری از واقعی بوده و نه شنونده آنها و دیگر به دلیل مخفی داشتن کار خویش، طبیعتاً گزارشی در حد ممکن دقیق و پیراسته از پرده‌پوشیهای گسترده مورخان رسمی دربار و آلوده به رعایت جانب این و آن و یا مداخله‌ای

تعمّدی ارائه داده است. علاوه بر این، چون اعتمادالسلطنه و قایع روزنامه را می‌نوشه و قصد پرداختن به حوادث سیاسی محض را نداشته است، بنابراین در اثر خویش تصویری از مسائل اجتماعی عصر خویش را نیز ارائه داده که بر اهمیت کتاب بیشتر می‌افزاید.

ارزش کتاب حاضر و اهمیت آن، البته تنها به موارد ذکر شده نیست، این کتاب از بعاد گوناگون دیگری نیز دارای اهمیت است که مواردی از آن در مقدمه‌های متعدد کتاب آمده است و پرداختن به این معنی نیز فرصت و حوصله بیشتری می‌خواهد. هدف از این اشاره این بود که علت توجه خواننده ایرانی به روزنامه خاطرات اعتمادالسلطنه، تا حدی روشن شود و در کنار آن نیز انگیزه ناشر برای ارائه چهارمین چاپ کتاب معلوم گردد. ناگفته بر خواننده معلوم است که ذکر اهمیت کتاب حاضر به معنی این نیست که این اثر کاملاً از خطأ و اشتباه تهی است و نویسنده آن فردی کاملاً عاری از تعلقات شخصی و حساسیت‌های خاصی بوده است اعتمادالسلطنه، چنانکه خواننده از مطالعه زندگی او در می‌یابد، در هر حال یکی از رجال مهم دوره ناصری بود و از خصایص عمومی رجال این دوره منفعت طلبیها، جهالتها و غرض‌ورزیها و دسته‌بندیها و بعضًا وابستگی به بیگانه می‌باشد که موجب ضرر و زیانهای جبران‌ناپذیری به ایران زمین شده است. بهمین جهت بدیهی است که باید با اثر وی نیز به مانند کلیه آثار تاریخی با ذهنی نقاد برخورد کرد و گزارش‌های او را با دیگر گزارشها محک زد و مورد سنجش و ارزیابی قرارداد، تا در پرتو آن نقادی و این سنجش، امکان حصول به حقیقت فراهم شود؛ ان شاء الله.

ناشر

یادداشتی بر چاپ دوم

روزنامه خاطرات اعتمادالسلطنه پس از اینکه بطور کامل به چاپ رسید مورد اقبال بسیار واقع شد و سالی سه نکشید که نسخه منتشر شده آن تمام شد. مقداری از آن بطور انتخاب و تلخیص در دو سه مجله و روزنامه نقل شد و تنی چند از مردان دقیق و علاقمند و فاضل به نقد و اصلاح اشتباهات جایی و سووهایی که از نست من در کتاب حاصل شده بود پرداختند و بی هیچ شایبه و پرده بوشی بر من منت گذاردند و مرا رهین سیاس خود کردند و وسیله شدنده که مقداری از آن عیوب در چاپ حاصل رفع شود و با اینکه تذکارات آنان در چاپ کنونی ملحوظ نظر واقع شده است چند تا از آن مقاله‌ها عیناً در انتهای مقدمه کتاب تجدید چاپ شد تا حق هر یک بجای خویش محفوظ بماند.

در چاپ کنونی، مقداری از اشتباهات از روی نسخه آقای مجتبی مینوی اصلاح شد. ایشان چنانکه مرسومشان است حین مطالعه کتاب (که مثل هر کتابی به وقت تمام و تکثیری داشتمدانه آن را به خواندن گرفته بوده‌اند) اغلاط را تصحیح کرده و توضیحاتی مرفق داشته‌اند که همه مفید و قابل نقل است. ولی چون تجدید چاپ به صورت افست عملی شده است فقط مقداری از اشتباهات که خود به اصلاح آنها توفيق نیافته بودم رفع شد و باید آرزومند باشیم که در چاپ دیگر کتاب آن فواید دیگر را به کار گیرم. بیور تقدیر از ایشان سپاسگزارم که اجازه استفاده از نسخه اصلاح شده خود را بمن دادند.

همچنین امتنان خود را از جنبان آقایان اللہبیار صالح و عبدالله انتظام اظهار می‌کنم که چند مورد مهم را بیش از دیگران یادآوری فرمودند.
ایرج افسار

تهران، بیست و هشتم آبان ۱۳۵۰

مقدمهٔ تجدید فظر مژده

یادداشت‌های خواندنی و پرفایده‌ای که درین مجلد پرچم در دسترس محققان تاریخ و نیز علاوه‌مندان به اخبار ایران در دورهٔ قاجاری قرار می‌گیرد از آثار مفید محمدحسن‌خان صنیع‌الدوله (اعتماد‌السلطنهٔ بعدی) و از استناد فوق‌العادهٔ بالهمیت عصر او و بی‌تردید از مآخذ مستندی است که اخبار مربوط به حوادث پانزده سال از دوران پادشاهی ناصرالدین‌شاه قاجار و گوششه‌های از احوال و اخلاق و روش مملکتداری و آداب مخصوص سلطنت او را پس از گذشتن هشتاد سال در اختیار ما می‌گذارد. با پژوهش و بررسی درین یادداشت‌ها اطلاعات تازه و نکات باریک از وقایع مهم دورانی که منجر به قتل ناصرالدین‌شاه و دمیدن نسیم مشروطه‌خواهی ایران شد، نظیر واقعهٔ رزی و انحصار تباکو، عزل ظل‌السلطان، صدارت مستبدانهٔ امین‌السلطان، دخالت‌های روس و انگلیس می‌توان استخراج کرد که در مآخذ قدیم دیگر و تحقیقات معاصران دیده نمی‌شود.

ناصرالدین‌شاه قاجار مدت چهل‌ونه سال سلطنت کرد و از سلاطینی است که ایام سلطنتش با حوادث سخت داخلی مواجه نبود. اگرچه به هنگام نشستن بر تخت، پادشاهی نوجوان بود مدت درازی نکشید که مستبدانه زمام امور مملکت را در کف اقتدار ذات خویش گرفت و به آرامی تمام سلطنت کرد و عاقبت نزدیک به‌زمانی که مراسم جشن پنجم‌اهمین سال پادشاهی خود را آماده می‌کرد بر اثر تیری که از فشار شست میز رضای کرمانی ماهرانه بر قلیش نهست کشته شد.

در دوران سلطنت وی، مردم ایران به سبب رفت‌آمدی که با فرنگ‌پیدا شده بود و جرایدی که در ممالک اطراف نشر می‌شد و به ایران هم می‌رسید آرام‌آرام با افکار جدید و تمدن غربی و مهتر از همه حقوق‌سیاسی‌آشنا شدند. در مقابل اعمال حکومت حالت مقاومتی در آنها ایجاد می‌شد که شاهد بارز و نمونه روشن از آن در واقعهٔ انحصار تباکو بصورتی عمومی و تقریباً در سراسر مملکت دیده شد.

* * *

تاریخ کشور ما بر اساس منابع مسلم مدون شده است کمتر از دوهزار و پانصد سال نیست و ازین مقدار ناصرالدین‌شاه نزدیک به پنجاه سال سلطنت کرد پس یک‌پنجاه از عمر ملت ما در عهد پادشاهی او سپری شده است. ناگزیر این صحائف که اخبار پانزده سال از سلطنت او را در بس دارد از نظر باریک بین اهل تحقیق واجد اهمیت خاص است و طبعاً شایستگی دارد که انشتاریابد و پژوهندگان تاریخ در آن دقیق شوند.

این یادداشت‌ها محتوی بر فواید تاریخی بسیارست که اهم آن فواید را در نکات زیر می‌توان خلاصه کرد:

- ۱- شناختن ناصرالدین‌شاه و طرز زندگی روزانه و اخلاق شخصی و آداب دربار سلطنتی او.
- ۲- کیفیت ادارهٔ امور دیوانی و مالی و ترتیب عزل و نصب حکام و بی‌پولی عادی خزانهٔ مملکت.
- ۳- آشنا شدن بر اخلاق و روحیات میرزا علی‌اصغر‌خان امین‌السلطان و قدرت اداره و نحوهٔ تدبیر و سیاست او در امور مختلف مملکت‌داری.
- ۴- کسب اطلاعات سودمند دربار زندگی مؤلف و کارهای ادبی و علمی او و روابطش بارجال مملکت علی‌الخصوص امین‌السلطان، یحیی‌خان مشیر‌الدوله، میرزا علی‌خان امین‌الدوله و دیگران.
- ۵- وقوف بر کیفیت‌های احوال و اطوار شخصی عده‌ای از رجال و شاهزادگان و کسب اطلاعاتی.

- که در کتب دیگر نیست بخصوص در باب عزیزالسلطان و عمله خلوت آن عصر.
- ع- اطلاع بر جزئیات امور مربوط به وقایع مهمی نظری واقعه انحصار تباکو، عزل ظل السلطان، اخذ قرض از روسیه، تنزل ارزش پول و عیار مسکو کات.
- ۷- آشناییدن برموارد متعدد مربوط به ورود مظاہر تمدن فرنگ و نحوه برخورد ایرانیان با آثار آن.
- ۸- شرح جزئیات سفرهای ناصرالدین شاه اعم از سفر خارج و سفر به شهرهای ایران و سفرهای تاریخی بیلاقی.
- ۹- اخذ اطلاعات تاریخی راجع به شهرها و بقاع و امکنه قدیمی.
- ۱۰- دست یافتن بر متن عده‌ای از دستخطهای ناصرالدین شاه.

این روزنامه آئینه تمامنمای وضع سیاسی و اجتماعی ایران در هفتاد سال پیش است. به ما مننماید که درین مدت چه تغییرات سریعی پیش آمده است؟ دیگر گونه روحي و شکلی مملکت و ملت ایران به چه میزان است. نشان می‌دهد که اگر بعضی از آداب قدیمی و سنن ملی را از دست داده‌ایم ولی از حیث امنیت و آسایش عمومی، وضع قوانین، سبط دامنه تعلیم عمومی، آبادانی شهرها و ایجاد راهها پیشرفت‌های نمایان حاصل شده است. بیان کننده علی است که ایران به جانب حکومت مشروطه سوق داده شده و از حیث سیاست خارجی از وضع سخت و ناگوار به درآمده و بنای سیاسی و طرز حکومت بر موازین قانونی و حکومت پارلمانی قرار گرفته است.

جای افسوس است که نویسنده این یادداشت‌ها خودرا از اغراض خصوصی، چنان که باید نمی‌توانسته است دور نگاه دارد. همانطور که شیرت دارد (و در آثارش نیز دیده شده است) درین نوشته‌ها گاه به گاه از مرحله انصاف خارج شده و طفیان قلم براو روی آورده است. مسموعات و شایعات را که احتمالاً دور از حقیقت بوده است صحیح دانسته و درین خاطرات وارد کرده است. معندها مورخ روشن‌بین و محقق ذکریاب باقلم نقد و دید دقیق صحیح را از سقیم و حقیقت را از غرض درین اوراق جدا خواهد ساخت و از میان این گنجینه ممکن آنچه را درست و مطابق با واقع بیابد در تحقیقات خود به کار خواهد گرفت.

به گمانم بر اعتماد اسلام‌السلطنه جای خوبی نیست. غالب کسانی که از دوران قاجار خاطرات نوشته‌اند عنان قلم را رها کرده‌اند و نتوانسته‌اند که خود را از امیال شخصی و اغراض نفاسی بر کنار نگاه دارند. نظری به خاطرات امین‌الدوله و کتاب ظل‌السلطان (سرگذشت مسعودی) این مطلب را کاملاً تأیید می‌کند. با اینکه امین‌الدوله به اصطلاح امروز مرد موفق بود و به مقام صدارت رسید و بینش و دیدی آزادی طلبانه داشت و از خط و ربط خوب و ذوق ادبی سرشار برخوردار بود مع‌هذا در کتاب خود با را از جاده انصاف فراتر گذاشت، حتی کلمات غیر مؤذیانه به کار برد و بررسیاری از همروزگاران خود «ستم ظریفی» کرده است. دیگر بر اعتماد اسلام‌السلطنه چه خودهایی است که در خاطرات شخصی بر اثر حالات عصبی و ناگواری وضع شخصی خود گاهی از ادب مرسوم زمان دور شود و احیاناً جانب عفت عمومی را رعایت نکند یا مطالبی را که نمیتوان برحقیقت آنها قسم خورد در خلال یادداشت‌های خود بیاورد. ظاهراً سبب این امر آن است که برای او در حدی که استعداد ذاتی و قابلیت علمی داشت مجال ترقی پیدا نشد و نتوانست به مقاماتی از نوع سفارت و حتی صدارت که داعیه داری آن را داشت برسد.

فايدة عظیمی که برنشرا این یادداشت‌ها مترتب خواهد بود این است که اگر خاطرات عباس‌میرزا ملک آراء، ظل‌السلطان، امین‌الدوله، محمدولی خان سپهسالار، دوستعلی خان میرالعالک، عبدالهانه مستوفی، حاجی مهدی قلی خان مخبر‌السلطنه با یکدیگر مقایسه شود نکته‌های نادرست و مطالبی که به دروغ یا از راه خودستائی به خود بسته‌اند شناخته خواهد شد و کار تحقیق به صورتی آسان و بر بنای صحیح پیش خواهد رفت.

مقصود آنکه نویسنده این سطور نمی‌تواند مدافع صحت خاطرات صنیع‌الدوله باشد. نه بالا و خوبش است و هوایخواه او، و نه بداندیش نسبت بدبو. صنیع‌الدوله بی‌تر دید از رجال مؤثر‌نصری در رواج معرفت‌خواهی و نشر کتب سودمند محسوب می‌شود. شک نمی‌توان داشت که ازین حیث در آن عهد فرد اول و مرد شاخص بود. نهضت اساسی نشر وطبع کتاب به علاقه‌وافر و پشتکار کم‌مانند او در ایران صورت جدید و جدی پذیرفت.

* * *

اعتمادالسلطنه از تزدیکان شاه بود. کمتر روزی بود که به حضور شاه نزد و مدت درازی با او نباشد. در سفرها همسفر و در حضر و خلوت همثین شاه بود و طبعاً می‌توان او را از محارم شاه دانست. هر شب پس از اینکه از حضور شاه به منزل می‌آمد به نوشتن شرح و قایع روز می‌پرداخت و بقول خودش احدی از آن خبر نداشت (ص ۴۱). تنها کسی که از تحریر این خاطرات باخبر بود عیال او بود که گاهی به عملت کسالت یا خستگی شوهر محرر روزنامه بود (ص ۲۶۰). بنابراین اشاره صنیع‌الدوله ظاهرآ ناصر الدین شاه هم بوقی برده است که صنیع‌الدوله «روزنامه» می‌نویسد. در صفحه ۱۱۹ می‌گوید: «فِرْمَوْنَدَنْ دَرْ تَارِيَخِ خُودَتْ ثَبَّتْ كَنْ. بَايِنْ يَادَشَاهْ مَكْرَ الْهَامَ شَدَهْ اَسْتَ كَهْ مَنْ تَارِيَخْ مَنْ نَوِيَسْمْ، وَالَاْ اَزْ كَجاْ خَبَرَ دَارَدْ» عیال صنیع‌الدوله یک دوره تقریباً کامل ازین خاطرات به خط خود نوشته بوده است که اکنون در کتابخانه آستان قدس رضوی در مشهد موجود است و یک‌گاه نسخه‌ای است که ظاهرآ ازین یادداشت‌ها در دسترس است و طبع جا پسرهم از روی آنها فراهم شده است.

روزنامه اعتمادالسلطنه را بهدو بخش باید تقسیم کرد. یک قسمت مربوط است به ۲۹ جمادی الاولی ۱۲۹۲ الی ۱۹ محرم ۱۲۹۳ که در یک مجلد نوشته شده است و دنباله ندارد. اما قسمت دیگر یادداشت‌های مربوط به ۱۶ ربیع‌الثانی ۱۲۹۸ تا ۱۴ شوال ۱۳۱۳ (ینچ روز قبل از فوت) است. آنچه معلوم نیست این است که آیا در فاصله سال‌های ۱۲۹۳ تا ۱۲۹۸ هم روزنامه مرسوم را می‌نوشته است یا اینکه درین مدت ترک شده بوده است.

تقریباً دوره‌های یادداشت‌ها به خط اشرف‌السلطنه عیال مؤلف است، مگر خاطرات مربوط به ۱۰ رمضان ۱۳۱۰ ببعد که به خط خود اعتمادالسلطنه موجود است. مجلدات روزنامه سال‌ها در اختیار اشرف‌السلطنه بود. چون فوت کرد بنابراین وصیتش به کتابخانه آستان قدس سپرده شد. مرحوم یعنی‌السلطنه که برادرزاده این خانم بود شرح مطلب را در ابتدای جلد اول آن تحریر کرده است که عیناً اینجا نقل می‌شود.

«مرحوم محمدحسن خان اعتمادالسلطنه (صنیع‌الدوله) مترجم حضور همایون و رئیس دارالترجمة مخصوص و وزیر انطباعات یکی از رجال معروف داشتمند عصر ناصر الدین شاه است که آثار قلمی او از قبیل مجلدات مرآۃ‌بلدان و مطلع الشیخ و منتظم ناصری و ترجمة خانم انگلیسی و ترجمة مادمازل مونهانسیه و تاریخ اشکانیان و غیره بر مراتب فضلش گواهی صادق‌اند.

شرح حال اعتمادالسلطنه را جرائد و مورخین عصر مفصل نوشته‌اند. اجمالاً آنکه ابتدای تأسیس در دارالفنون طیران داخل آن مدرسه گشته سپس در عهد سلطنت نایابلشون سیم برای تحصیل به پاریس سفر نموده و در ادبیات زبان فرانسه متخصص گردیده شعبه تاریخ و جغرافیا را تکمیل نموده است. در آنجمن‌های علمی اروپا از قبیل آنجمن آسیائی لندن و مجامع تاریخی و جغرافیائی روسیه و فرانسه حضوری داشته. یکی از آثار آن مرحوم چهارده جلد و قایع یومیه خود است که هر روز مسوده نموده و مرحومه شاهزاده خانم عرب ملک خانم اشرف‌السلطنه صیبه مرحوم مغفور امامقلی میرزا عmadالدوله زوجه ایشان و عمه نگارنده این سطور آنها را بدین طریق که ملاحظه می‌شود بالکنویس می‌نموده محفوظ نگاه میداشتند. پس از فوت اعتمادالسلطنه ناصر الدین شاه

آن کتابها را با پاره‌ای سکه‌های قدیم و قدری وجه نقد ضبط کرد، ولی مرحوم اشرف‌السلطنه در سال هفتم سلطنت مظفرالدین‌شاه انها را استدعا نموده داخل کتابخانه خود نمود و خمناً وصیت کردنده که کتب ایشان تقدیم کتابخانه مبارکه آستان قدس رضوی ارواحنا فداه گردد. بدین جهت آن مجلدات سوای نسخه که از سابق در نزد بنده بود جزو کتابخانه مبارکه حضرتی گردید. این بنده منتظر بودم که بوسیله‌ای این نسخه راهم تقدیم نموده دوره آن کتب را تکمیل نمایم.

اینک که جناب مستطاب دانشمند اجل آقای میرزا محمد داشن نماینده محترم خراسان به تهران تشریف آورده‌اند بوسیله ایشان ارسال خراسان میکنم. امید است که فاضل معظم چنانکه درنظر دارند به نشر و طبع تمام مجلدات اقام فرمایند.

اعتمادالسلطنه پس از ۶۴ سال زندگانی در تهران به مردن سکته درسیندهم عید نوروز سال ۱۳۱۳ داعی حق را لبیک اجابت گفت، رحمة الله عليه. عکسی که از جوانی ایشان و تقریباً سال نوشتن این کتاب انداخته بدين مختصر الصاق گردید.

اعتمادالسلطنه ادبیات عرب و ایرانی را خوب نمیدانست لا کن اغلب کتب آنها را که بزبان فرانسه ترجمه شده بود جمع کرده از آنها کاملاً استفاده می‌کرد. اعتمادالسلطنه طالب اصلاح و انقلاب بود و خیلی طرح‌های قانونی برای معیزی عملی و دخانیات و تعبیر معاملات و توسعه امور جرائد پیشنهاد کرد، ولی بواسطه مخالفت صدور و دیگر درباریان صورت نگرفت.

شرح حال مرحوم اعتمادالسلطنه و مغفور اشرف‌السلطنه بر حسب تقریر کمترین فرزند ابوالقاسم میرزا حفظ‌الله تعالیٰ تحریر نمود، العبد سلطان احمد دولتشاهی یمن‌الدوله، طهران سنه ربیع الثانی ۱۳۴۱.

اشرف‌السلطنه - مرحوم شاهزاده عزت ملک خانم ملقبه به اشرف‌السلطنه صبیة مرحوم عمام الدلوه امام‌قلی میرزا این محمدعلی میرزا دولتشاه این فتحعلی‌شاه قاجار است که در زمان حکمرانی پدرش در کرمانشاهان متولد گردیده و در جوانی به اعتمادالسلطنه که آن وقت حسن‌خان پیشخدمت شاه بود شوهر گردید به تهران آمد. چون اولاد نداشت عمر خود را بیشتر به مطالعه کتب می‌گذرانید. تاریخ و طب خیلی مایل بود، به عنلت حشر با اعتمادالسلطنه از سیاست دربار ایران و اتفاقات مملکت و روابط با خارجه خوب مطلع بود. در هنرهای زبانه و کارهای خانه از طباخی و خیاطی و قنادی و کامادوزی و دیگر بافت‌گیریا استاد و مخصوصاً صاحب‌سلیقه و تصرف بود. در حرم خانه ناصرالدین‌شاه و در خدمت شاه گستاخ بود. زبان فرانسه را قادری نزد شوهرش آموخته بود. به شعر میل نداشت. به ساز و آواز مطلقاً مایل نبود. ولی شترنج و فرد را خوب بازی می‌کرد. عکس‌های قشنگ برمیداشت. عکاسی نزد مرحوم شاهزاده سلطان محمد میرزا والد کمترین آموخته بودند. دو مرتبه به عتبات عالیات مشرف گردیده در اوخر عمر از راه اسلامیبول معظمه مشرف شده و جمعی را همراه برد قریب دوهزار تومان خرج کرده.

پس از فوت مرحوم اعتمادالسلطنه به مرحوم آقای سید‌حسین عرب نایب‌التلیه که عمه‌زاده‌اش بود شوهر نمود. مجاور به مشهد مقدس شد. قریه بیامی نزدیک مشهد ملکی خود را که غیر از میامی معروف است برخیرات و میراث وقف مؤبد نمود. خلاصه زنی بود مردانه که از تماییت صفات و حالات صوری و معنوی برسیاری از زنان و همسران خود ترجیح داشت. در سن ۵۳ در مشهد مقدس در سنه ۱۳۳۳ هجری فوت نمود. در دارالسیاده مدفون است، یمن‌الدوله - مشهد.

بعدها از جانب سخنور با کدل آقای محمود فرخ شاعر نامدار خراسان بر انتسابخ نسختی از دوره این کتاب برای خانم لمبتوں ایرانشناس انگلیسی دستور می‌زود و نسخه‌ای هم برای کتابخانه خود فراهم می‌کند. چون از آمادگی نویسنده این سطور بطبع آن اطلاع حاصل فرمود، بنابر شیوه پسندیده و گشاده‌دستی جملی تمام دفاتر رونوشت شده در اختیار من گذاشته شد که پس از مقابله بدوع نسخه و نقطه گذاری در حروف چینی مفید واقع افتاد. و اگر چنین نسخه‌ای آماده نبود طبعاً کاری بدین سنگینی در سنواتی محدود به اتمام نمی‌رسید. اما در غلط‌گیری از عکس نسخه‌ای استفاده کرد که کتابخانه مرکزی دانشگاه تهیه کرده است.

تدوین فهرست اعلام و لغات کتاب کاری بسیار گران بود. هر صفحه این کتاب پراز اسم است. اما چون نقل همه اسماء خالی از فایده بود در استخراج اعلام فقط اسمهای نقل شد که مطلبي مفید و اساسی درباره صاحب آن نام در آن صفحه مندرج بود، و طبعاً اگر نام کسی یا جائی بدون هیچ مطلب و نکته‌ای آمده است (مانند آنکه فلاں شخص را دیدم، یا فلاں شخص آمد و فلاں جا رفتم) از ذکر شماره صفحات در چنین موارد خودداری شد. دشواری کار در تنظیم فهرست این کتاب تعدد القاب یک شخص و وحدت یک لقب در افراد مختلف است. ناگزیر نام عده‌ای در چند لقب نقل گردید، ولی به تناسب تاریخ از یک لقب به لقب بعدی و بالعکس ارجاع داده شد. امیدوارم که درین کار کمتر اشتباه و سهو برمن روی آورده باشد. اگر خوانندگان به چنین مواردی برخوردند استدعای مؤکد دارم که یادآوری فرمایند.

درین فهرست برای سهولت مراجعه و اطلاع فوری بر مطلبی که در هر صفحه مندرج است به موضوع خاص مربوط به آن شخص موردنظر (عزل و نصب و خلعت و فوت و جزاینها) اشاره شده است تا پژوهندگان این کتاب آسان قر و زودتر بر مطالب دسترسی یابند.

اگرچه این روزنامه شیرت بسیار داشت اما بطور کامل چاپ نشده بود. فقط منتخب سه سال آن (سالهای ۱۲۹۸ تا ۱۳۰۱) بنام «وقایع یومیه یا یادداشت‌های اعتمادالسلطنه وزیر اطمباوات دربار ناصر الدین شاه» حدود بیست سال پیش توسط کتابفروشی این سینا انتشار یافت و معروف بود که این اوراق را مرحوم داور هم به طبع رسانیده بود ولی منتشر نشد. همچنین بعضی از قسمت‌های آن در روزنامه هفتگی «صبا» حدود سالهای ۱۳۲۲/۳ به چاپ رسید. در معرفی اجمالی آن هم مقاله‌ای بقلم فاضل ارجمند آقای تقی‌بیشن در «نامه آستان قدس» شماره‌های ۱۷ و ۱۸ (۱۳۴۲) منتشر شده است که ضمن آن چند قطعه از کتاب را هم نقل کرده‌اند.

ترجمه احوال مؤلف را آقای خان‌ملک ساسانی در جلد اول «سیاستگران عصر قاجار» (تهران، ۱۳۳۸) مرقوم داشته‌اند.

در چاپ کتاب بیشتر رسم الخط متعارف‌کنونی به کار رفت. یعنی «برخاستم» و «خواندن»، «الی» و «فهاهار» (مگر در صفحات ابتدای کتاب) و «ذرع» چاپ شد، نه «برخواستم» و «الا» «خاندن» و «نهار» و «زرع». اغلاط میم که ناشی از کم‌سوادی عیال اعتمادالسلطنه بوده است درمتن بصورت صحیح چاپ و در حاشیه صفحات به‌اصل آنها اشاره شد و هر تصرف دیگری هم یادآوری گردید. آنچه موجب تأسف است این است که به مناسبت ریزی حروف گاه به گاه اغلاط مطبعی پیدا شده است و موضعی که مربوط به القاب و نام اشخاص است بسیار گمراه کننده واقع می‌شود. امیدوارم در چاپ دیگر کتاب رفع این عیب بشود.

در انتخاب عکس‌هایی که برای مصورشدن کتاب در انتهای چاپ کرده‌ام کوشش شده است که در جای دیگر چاپ نشده باشد. امیدوارم چنین توفیقی به دست آمده باشد. این عکس‌ها مربوط است به مجموعه کتابخانه من کری دانشگاه که از روی آلبومهای اداره بیوگرافی سلطنتی تهیه شده است. تصویری که از صنیع‌الدوله توسط ناصرالدین‌شاه در سال ۱۲۹۵ نقاشی و در صفحه بعد چاپ شده است متعلق به آقای دکتر محمد مقدم استاد دانشگاه تهران است که از راه لطف دراختیار من گذاشتند.

ایرج افشار

تهران، چهاردهم خرداد ۱۳۴۵

توضیحی جدید

پس از چاپ اول این کتاب اطلاعاتی که درباره خاطرات اعتمادالسلطنه نشر شده عبارت است از:

- ۱- سلسله مقالاتی که آقای محمود کتیرائی اعتمادالسلطنه نوشت (و قسمتی مستقیماً براساس روزنامه خاطرات است) و در مجلات تهران نشر شد و سپس آنها در انتهای کتاب خلصه مشهور به خوابنامه از آثار اعتمادالسلطنه به چاپ رسانید (تهران، ۱۳۴۸).
- ۲- آقای احمد گلچین معانی ضمن فهرست کتب خطی کتابخانه آستان قدس رضوی (جلد ۱۰۲-۹:۷) مجلدات روزنامه اعتمادالسلطنه را مجلد به مجلد توصیف کرده است.
- ۳- در تیرماه ۱۳۵۰ خاطرات سال ۱۳۰۵ اعتمادالسلطنه تحت عنوان «واقع روزانه دربار ناصرالدین‌شاه یا یادداشت‌های اعتمادالسلطنه مربوط به سال ۱۳۰۰ ه. ق.» با مقدمه آقای سیف‌الله وحدینیا مدیر گرامی مجله وحید انتشار یافت (انتشارات وحید، ش. ۲۹) که قبل از هفت‌تگی وحید به تدریج چاپ شده بود. اگرچه در مقدمه کتاب گفته شده است که «این یادداشت‌ها از مجموعه‌ای استنساخ شده که اخیراً به تملک مجلس شورای ملی درآمده» طرز چاپ آن از لحاظ نقطه‌گذاری مخصوصاً طرز استعمال علامت‌های سؤال و تعجب نشان می‌دهد که چاپ مذکور از روی چاپ ما از روزنامه خاطرات اعتمادالسلطنه انجام شده است و بهر حال وجود نسخه مجلس اطلاعی است مفید.
- ۴- قسمت‌هایی از روزنامه، پس از انتشار آن، به تلخیص در مجله خواندنیها چاپ شده است.